

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 16

Vydána dne 10. srpna 1977

Cena

OBSAH:

45. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě ve volebním obvodě č. 47 — Zbehy
  46. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o doplnění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 22/1971 Sb., kterým se stanoví seznam surovin, výrobků, výkonů a služeb, jejichž ceny určuje Federální cenový úřad, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 56/1972 Sb.
  47. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou
  48. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 71/1964 Sb., o lázeňském poplatku
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

45

USNESENÍ

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 19. července 1977

**o vyhlášení doplňovacích voleb
do Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě
ve volebním obvodě č. 47 — Zbehy**

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona SNR č. 56/1971 Sb., o volbách do národních výborů v Slovenské socialistické republice, vyhláší doplňovací volby do Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě ve volebním obvodě č. 47 — Zbehy a stanoví den jejich konání na neděli dne 25. září 1977.

46

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 14. července 1977

o doplnění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 22/1971 Sb., kterým se stanoví seznam surovin, výrobků, výkonů a služeb, jejichž ceny určuje Federální cenový úřad, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 56/1972 Sb.

Vláda Československé socialistické republiky podle § 48 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, nařizuje:

Čl. I

Nařízení vlády ČSSR č. 22/1971 Sb., kterým se stanoví seznam surovin, výrobků, výkonů a služeb, jejichž ceny určuje Federální cenový úřad, ve znění nařízení vlády ČSSR č. 56/1972 Sb., se doplňuje o další položku seznamu k němu připojeného takto:

Pol. č.	Číselný znak	Název
1.01		Výrobky z dovozu prodávané dále za maloobchodní ceny, spadající do oborů nezahrnutých do tohoto seznamu (vztahuje se na všechny organizace).

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1977.

Dr. Štrougal v. r.

47

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. června 1977

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Mongolskou lidovou republikou

Dne 3. června 1976 byla v Ulánbátaru podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 20. května 1977.

Podle svého článku 45 odstavce 1 Úmluva vstoupila v platnost dnem 20. června 1977.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou

President Československé socialistické republiky a Presidium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky,

vedení přáním dále rozvíjet přátelské vztahy v souladu se Smlouvou o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou, podepsanou dne 18. června 1973 v Ulánbátaru, a

s přihlédnutím k tomu, že Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou, podepsaná dne 8. listopadu 1963 v Praze v důsledku rozvoje vzájemných přátelských vztahů vyžaduje nové smluvní úpravy,

rozhodli se uzavřít tuto konzulární úmluvu a jmenovali za tímto účelem svými zmocněnci:

president Československé socialistické republiky

Vladimíra Bartoše, velvyslance Československé socialistické republiky v Mongolské lidové republice,

Presidium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky,

Ojuna Chosbajara, náměstka ministra zahraničních věcí Mongolské lidové republiky,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, se dohodli na tomto:

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1

Ve smyslu této Úmluvy dále uvedené pojmy mají tento význam:

1. „Konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulární jednatelství.
2. „Konzulární obvod“ je území, na kterém je konzulární úředník oprávněn vykonávat konzulární funkce.
3. „Vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem výkonem této funkce.
4. „Konzulární úředník“ je osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí. Pojem „konzulární úřed-

ník“ zahrnuje i osobu vyslanou na konzulární úřad na praxi.

5. „Konzulární zaměstnanec“ je osoba, která není konzulárním úředníkem a která vykonává na konzulárním úřadu administrativní nebo technické funkce. Pojem „konzulární zaměstnanec“ zahrnuje i osobu, která pracuje jako řidič, člen domácího personálu, zahradník nebo plní jiné úkoly spojené s péčí o konzulární úřad.
6. Pojem „občan vysílajícího státu“ zahrnuje i právnické osoby.
7. „Konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov včetně rezidence vedoucího konzulárního úřadu, jakož i pozemků, které patří k těmto budováním nebo částem budov a které jsou používány výlučně ke konzulárním účelům, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem.
8. „Konzulární archiv“ zahrnuje všechnu úřední korespondenci, šifry, dokumenty, knihy, filmy, zvukové pásky a jiné technické pracovní prostředky, jakož i zařízení určená k jejich uložení a ochraně.
9. „Lod“ je každé plavidlo plující oprávněně pod vlajkou vysílajícího státu.
10. „Letadlo“ je každé letadlo, které oprávněně nese označení státní příslušnosti a registraci vysílajícího státu.

HLAVA II

ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ, JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen v přijímajícím státě jen s jeho souhlasem.
2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod se stanoví po vzájemném souhlasu vysílajícího a přijímajícího státu.

Článek 3

1. Vysílající stát si před jmenováním vedoucího konzulárního úřadu vyžádá diplomatickou cestou souhlas přijímajícího státu s jeho osobou.
2. Vysílající stát předá diplomatickou cestou přijímajícímu státu konzulský patent nebo jiný dokument o jmenování vedoucího konzulárního úřadu, jeho třídě a konzulárním obvodu, ve kterém bude vykonávat své funkce, a dále o místě, ve kterém má konzulární úřad své sídlo.
3. Po předložení konzulského patentu nebo jiného dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu udělí přijímající stát tomuto vedoucímu v co nejkratší době exequatur nebo jiné povolení.
4. Vedoucí konzulárního úřadu se ujme výkon svých funkcí po udělení exequatur nebo jiného povolení přijímajícím státem.

5. Přijímající stát může povolit vedoucímu konzulárního úřadu před udělením exequatur nebo jiného povolení, aby vykonával své funkce prozatímne.

6. Přijímající stát učiní po udělení exequatur nebo jiného povolení nezbytná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat své funkce.

Článek 4

Vysílající stát předem sdělí přijímajícímu státu diplomatickou cestou jméno a příjmení, občanství, jakož i třídu každého konzulárního úředníka, který vykonává jinou funkci než funkci vedoucího konzulárního úřadu.

Článek 5

1. Konzulárním úředníkem může být jen občan vysílajícího státu.
2. Konzulárním zaměstnancem může být občan vysílajícího nebo přijímajícího státu. Jestliže konzulárním zaměstnancem je občan přijímajícího státu nebo občan vysílajícího státu s trvalým bydlištěm v přijímajícím státě, je třeba při jeho přijetí dodržet právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 6

Přijímající stát může kdykoliv oznámit, aniž je povinen sdělit důvody vysílajícímu státu, že exequatur nebo jiné povolení vedoucího konzulárního úřadu bylo odvoláno nebo že konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec je osobou nežádoucí. V takových případech vysílající stát odvolá tohoto konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, pokud se již ujal svých funkcí. Jestliže vysílající stát v přiměřené době nespíná tuto svou povinnost, může přijímající stát odepřít uznání takové osoby za konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance.

HLAVA III

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 7

Přijímající stát poskytne konzulárním úředníkům a konzulárním zaměstnancům potřebnou ochranu a učiní nutná opatření, aby mohli vykonávat své funkce a uplatňovat svá práva, výhody, výsady a imunity přiznané jim touto Úmluvou a právními předpisy přijímajícího státu. Rovněž zajistí ochranu konzulárního úřadu a obydlí konzulárních úředníků.

Článek 8

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu z nějakého důvodu vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího dočasně neobsazeno, může vysílající stát pověřit konzulárního úředníka tohoto nebo jiného konzulárního úřadu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diploma-

tické mise v přijímajícím státě výkonem funkce vedoucího. Přijímající stát musí být o tom předem zpraven vysílajícím státem diplomatickou cestou.

2. Osoba pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu požívá stejných práv, výhod, výsad a imunit, jaké přísluší vedoucímu konzulárního úřadu podle této Úmluvy.

3. Přidělení člena diplomatického personálu diplomatické mise na konzulární úřad podle odstavce 1 se nedotýká jeho výsad a imunit, které jsou mu poskytovány na základě jeho diplomatického statusu.

Článek 9

1. Práva a povinnosti konzulárních úředníků uvedená v této Úmluvě se vztahují stejnou měrou na členy diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu pověřené konzulárními funkcemi.

2. Výkon konzulárních funkcí osobami zmíněnými v odstavci 1 se nedotýká výsad a imunit, jež jim náleží na základě jejich diplomatického statusu.

Článek 10

1. Vysílající stát může ve shodě s právními předpisy přijímajícího státu získávat do vlastnictví budovy nebo části budov nebo najímat pozemky pro konzulární úřad nebo pro byty konzulárních úředníků nebo konzulárních zaměstnanců. Přijímající stát přitom poskytne vysílajícímu státu, pokud to bude nutné, veškerou pomoc a podporu.

2. Ustanovení odstavce 1 nezbavují vysílající stát povinnosti dodržovat právní předpisy o výstavbě a územním plánování, které platí pro oblast, kde se nacházejí zmíněné budovy, části budov nebo pozemky k nim příslušející.

Článek 11

1. Na budově konzulárního úřadu může být umístěn státní znak a označení konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího státu a přijímajícího státu.

2. Na budově konzulárního úřadu a na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu může být vyvěšena vlajka vysílajícího státu.

3. Vedoucí konzulárního úřadu může používat na svých dopravních prostředcích vlajky vysílajícího státu.

Článek 12

1. Budovy a části budov, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, jakož i pozemky, které k nim náleží, jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmějí vstoupit bez povolení vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo jiní zmocněné osoby.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahují i na obydlí konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců.

Článek 13

Archívy konzulárního úřadu jsou vždy a bez ohledu na to, kde se nalézají, nedotknutelné.

Článek 14

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou nebo s diplomatickými misemi a jinými konzulárními úřady vysílajícího státu nezávisle na tom, kde se nacházejí. Konzulární úřad může za tímto účelem používat všech obvyklých spojovacích prostředků, šifer, kurýrů i kurýrních zavazadel. Zřízení a provoz rádiové stanice se může dít jen se souhlasem přijímajícího státu.

Při používání obvyklých spojovacích prostředků platí pro konzulární úřad stejné sazby jako pro diplomatickou misi.

2. Úřední pošta a kurýrní zavazadlo, je-li na nich jejich úřední povaha zřetelně vyznačena, jsou nedotknutelné a nesmějí být orgány přijímajícího státu ani kontrolovány, ani zadržovány, a to bez ohledu na použité spojovací prostředky.

3. Osobám dopravujícím konzulární zavazadlo (konzulárním kurýrům) se poskytují stejná práva, výsady a imunity jako diplomatickým kurýrům vysílajícího státu.

4. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánovi letadla nebo lodi, který obdrží úřední listinu, v níž je uveden počet zavazadel. Není však považován za konzulárního kurýra. Konzulární úředník je oprávněn přímo a bez překážek převzít toto zavazadlo od kapitána letadla nebo lodi nebo jím je předat.

Článek 15

Osoba konzulárního úředníka a konzulárního zaměstnance je nedotknutelná. Tyto osoby nesmějí být ani zadrženy, ani vzaty do vazby. Přijímající stát je povinen jednat s nimi s náležitou úctou a musí učinit opatření potřebná k zabezpečení ochrany jejich osoby, svobody a důstojnosti.

Článek 16

1. Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec je vyňat z trestní, občanskoprávní a správní jurisdikce přijímajícího státu a nepodléhá jeho donucovacím opatřením s výjimkou:

- a) žalob souvisejících s osobním nemovitým majetkem nalézajícím se v přijímajícím státě, pokud jej nemá v držení jménem vysílajícího státu ke konzulárním účelům;
- b) žalob v řízení o dědictví, v němž konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vystupuje soukromě a nikoliv jménem vysílajícího státu jako vykonavatel závěti, správce pozůstalosti, dědic nebo odkazovník;
- c) žalob souvisejících se svobodným povoláním nebo soukromou výdělečnou činností, které konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec

nec provozuje v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Proti konzulárnímu úředníkovi nebo proti konzulárnímu zaměstnanci může být veden soudní v. kon rozhodnutí jen v případech uvedených v odstavci 1 písmeno a), b), c) a za předpokladu, že se dá provést, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

3. Rodinní příslušníci konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, jsou rovněž vyňati z jurisdikce přijímajícího státu a požívají osobní nedotknutelnosti jako konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec. Za stejných předpokladů nepodléhají tyto rodinní příslušníci rovněž donucovacím opatřením přijímajícího státu.

4. Vysílající stát se může vzdát imunity konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, jakož i jejich rodinných příslušníků. Vzdání se musí být v každém případě výslovné a musí se písemně oznámit přijímajícímu státu. Vzdání se vynětí z jurisdikce v civilních a správních věcech neznamená vzdání se imunity co do výkonu rozhodnutí, které je zapotřebí vzdát se zvlášť.

5. Podá-li žalobu osoba, která podle tohoto článku je vyňata z jurisdikce, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce co do protizaloby, která je v přímé souvislosti s hlavní žalobou.

Článek 17

1. Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec není povinen vypovídat jako svědek.

2. Souhlasí-li vysílající stát s tím, aby konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vypovídal jako svědek, může na požádání vypovídat.

3. Není přípustné donucovat konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, aby vypovídal jako svědek, aby se za tímto účelem dostavil k soudu, nebo aby byl v případě odmítnutí vypovědi, nebo při nedostavení se před soud volán k odpovědnosti.

4. Konzulární zaměstnanec, který je občanem přijímajícího státu nebo který má v tomto státě trvalé bydliště, může odmítnout svědeckou výpověď o úředních záležitostech.

5. Při použití ustanovení odstavce 2 se učiní potřebná opatření, aby se zamezilo narušení činnosti konzulárního úřadu. Pokud je to možné, lze učinit ústní nebo písemné svědecké výpovědi na konzulárním úřadě nebo v bytě příslušného konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance.

6. Ustanovení tohoto článku se vztahují na všechna řízení a jednání před soudy a jinými státními orgány.

7. Ustanovení tohoto článku budou uplatňována obdobně vůči rodinným příslušníkům konzulárního

úředníka nebo konzulárního zaměstnance, pokud tyto osoby s nimi žijí ve společné domácnosti.

Článek 18

Konzulární úředník je v přijímajícím státě osvobozen od všech státem vynutitelných povinností. Stejně tak jsou osvobozeni konzulární zaměstnanci a rodinní příslušníci konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců žijící s nimi ve společné domácnosti.

Článek 19

Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jeho rodinní příslušníci žijící s ním ve společné domácnosti, nepodléhají povinnostem, které vyplývají z právních předpisů přijímajícího státu o ohlašovací povinnosti cizinců a získání povolení k pobytu.

Článek 20

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a jiných poplatků

a) z pozemků, budov nebo částí budov, které jsou používány výhradně ke konzulárním účelům, včetně obydlí konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, jsou-li ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jeho jménem najaty;

b) ze smluv a listin, které se týkají nabytí zmíněných nemovitostí, pokud je vysílající stát získává výhradně ke konzulárním účelům.

2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na uhrazení služeb.

Článek 21

Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a poplatků z majetku, který je vlastnictvím vysílajícího státu nebo se nachází v jeho držení nebo používání a je užíván ke konzulárním účelům. To platí i pro získávání takového movitého majetku, za který by vysílající stát musel v každém jiném případě tyto daně a poplatky z majetku zaplatit.

Článek 22

Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec není povinen platit přijímajícímu státu daně ze svých služebních příjmů.

Článek 23

1. Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, jakož i jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, jsou osvobozeni v přijímajícím státě od všech státních, oblastních a místních daní a poplatků, včetně daní a poplatků z movitého majetku, který jim náleží.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na

a) nepřímé daně, které jsou zpravidla obsaženy v ceně zboží nebo služeb;

- b) poplatky a daně ze soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu, pokud již není osvobozen podle článku 20;
- c) dědické daně nebo daně a poplatky za převod majetku, které vybírá přijímající stát;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, jejichž zdroje jsou v přijímajícím státě;
- e) soudní, registrační, hypotéční, listinné, kolkové a správní poplatky pokud osvobození již není poskytnuto podle článku 20;
- f) poplatky, které jsou vybírány za skutečně prokázané služby.

Článek 24

1. Všechny předměty, včetně motorových vozidel, které jsou dovezeny pro úřední potřebu konzulárního úřadu, jsou v souladu s právními předpisy přijímajícího státu osvobozeny od celních poplatků a daní, které se vybírají v souvislosti nebo na základě dovozu, stejně tak jako předměty dovezené výlučně pro úřední potřebu diplomatické mise.

2. Konzulární úředník a jeho rodinní příslušníci jsou osvobozeni od celní kontroly.

Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, jakož i jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou, pokud jde o jejich zavazadla a jiné předměty, jež jsou určeny pro jejich osobní potřebu, osvobozeni od celních poplatků a daní vybíraných v souvislosti nebo na základě dovozu stejně tak jako odpovídající kategorie personálu diplomatické mise.

3. Pod výrazem „příslušná kategorie personálu diplomatické mise“ v odstavci 2 tohoto článku se rozumí členové diplomatického personálu, jestliže se jedná o konzulární úředníky, a členové administrativně technického personálu, jedná-li se o zaměstnance konzulárního úřadu.

Článek 25

1. V souvislosti s konzulární činností může konzulární úřad vybrat poplatky stanovené vysílajícím státem.

2. Vysílající stát je osvobozen ode všech státních, oblastních a místních daní a poplatků, předepsaných a vybíraných přijímajícím státem z částek uvedených v bodu 1 tohoto článku.

Článek 26

Všechny osoby požívající podle této Úmluvy výhod, výsad a imunit jsou povinny bez újmy na těchto výhodách, výsadách a imunitách dodržovat právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních a pojišťovacích předpisů pro motorová vozidla.

Článek 27

Přijímající stát poskytne konzulárnímu úředníkovi a konzulárnímu zaměstnanci k výkonu jejich

úředních povinností volnost pohybu a cestování uvnitř konzulárního obvodu, pokud to neodporuje jeho právním předpisům o pobytu v oblastech, do kterých je vstup a pobyt z důvodů bezpečnosti státu zakázán nebo omezen.

Článek 28

Ustanovení článku 10 odst. 1, čl. 12 odst. 2, čl. 15, 16 odst. 1, 2, 3, čl. 17 odst. 1, 2, 3, 7, čl. 18, 19, 22, 23 odst. 1, čl. 24 odst. 2 této Úmluvy se nevztahují na občany přijímajícího státu ani na osoby trvale pobývající v přijímajícím státě.

HLAVA IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 29

Konzulární úředník usiluje o upevnění přátelských vztahů mezi smluvními stranami a přispívá k všestrannému rozvoji a prohlubování bratrské spolupráce v politické, hospodářské, vědecké, kulturní, právní, turistické a dalších oblastech a v konzulárním obvodu chrání práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, včetně právnických osob.

Článek 30

1. Konzulární úředník má právo vykonávat v konzulárním obvodu funkce, které jsou zakotveny v této hlavě. Konzulární úředník může mimo to vykonávat i jiné konzulární funkce, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník se může při výkonu svých konzulárních funkcí obracet přímo jak písemně, tak i ústně na příslušné místní orgány konzulárního obvodu, jakož i na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 31

1. Konzulární úředník je oprávněn ve svém konzulárním obvodu:

- a) vést evidenci občanů vysílajícího státu;
- b) přijímat žádosti ve věcech státního občanství a vydávat příslušné doklady, které jsou vyžadovány právními předpisy vysílajícího státu;
- c) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení o uzavření manželství za předpokladu, že jde o občany vysílajícího státu;
- d) evidovat a být informován o narození nebo úmrtí občanů vysílajícího státu;

e) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu.

2. Konzulární úředník informuje příslušné orgány přijímajícího státu o provádění úkonů stanovených v odstavci 1 písm. c), d), jestliže to vyžadují právní předpisy přijímajícího státu.

3. Ustanovení odstavce 1 písm. c) a d) tohoto článku nezbavují občany vysílajícího státu povinností dodržovat příslušné právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 32

Konzulární úředník je oprávněn ve svém konzulárním obvodu:

- a) vydávat, prodlužovat, měnit, rušit a odnímat, popřípadě zadržovat cestovní doklady občanů vysílajícího státu;
- b) vydávat nebo rušit veškeré druhy víz osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 33

Konzulární úředník může převzít péči nad nezletilým občanem vysílajícího státu v rozsahu pravomoci soudu, je-li to v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 34

1. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy vysílajícího a přijímajícího státu provádět v konzulárním obvodu notářské úkony

- a) pro osoby nezávisle na jejich státním občanství, jestliže jde o uplatnění ve vysílajícím státě;
- b) pro občany vysílajícího státu k uplatnění v cizině.

2. Konzulární úředník má právo provádět překlady listin nebo ověřovat správnost překladu, jakož i ověřovat listiny.

Článek 35

Listiny vyhotovené, přeložené nebo ověřené konzulárním úředníkem ve shodě s článkem 34 jsou v přijímajícím státě považovány za doklady mající stejnou právní účinnost a průkaznost jako doklady vyhotovené, přeložené nebo ověřené příslušnými orgány nebo institucemi přijímajícího státu.

Článek 36

1. Konzulární úředník má právo přijímat do úschovy pro občany vysílajícího státu dokumenty, peníze, cennosti a jiné jim náležející předměty.

2. Tyto věci vzaté do úschovy mohou být vyvezeny z přijímajícího státu jen v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 37

1. Příslušné orgány přijímajícího státu vyzvou její konzulárního úředníka o úmrtí občana vysílajícího státu a informují ho o dědictví, o dědicích, o zůstavitelcích a o závěti.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu informují konzulárního úředníka o zahájení řízení o dědictví v tomto státě, jestliže dědic nebo zůstavitel je občanem vysílajícího státu.

To se vztahuje i na případy, kdy se příslušné orgány dozvědí o dědictví ve prospěch občana vysílajícího státu na území třetího státu.

Článek 38

Konzulární úředník má v souladu s právními předpisy přijímajícího státu právo zastupovat v konzulárním obvodu občany vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, nemohou-li pro nepřítomnost nebo z jiných vážných důvodů včas uplatňovat svoje práva a zájmy. Zastupování trvá tak dlouho, dokud zastupované osoby neustanoví své zmocněnce nebo samy nepřevezmou hájení svých práv a zájmů.

Článek 39

1. Konzulární úředník má právo v konzulárním obvodě navázat a udržovat styk s každým občanem vysílajícího státu, radit mu a poskytovat mu veškerou pomoc a v nutných případech učinit opatření k zajištění právní pomoci. Přijímající stát žádným způsobem neomezuje právo občana vysílajícího státu spojit se s konzulárním úřadem nebo konzulární úřad navštívit.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí neprodleně konzulárního úředníka o zadržení nebo vzetí do vazby občana vysílajícího státu.

3. Konzulární úředník má právo co nejdříve navštívit občana vysílajícího státu, který byl zadržen, vzat do vazby anebo odpykává trest odnětí svobody, a udržovat s ním styk. Tato práva jsou uskutečňována v souladu s právními předpisy přijímajícího státu za podmínky, že tyto právní předpisy je neruší.

Článek 40

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat jakoukoliv podporu a pomoc lodím vysílajícího státu v přístavech a ve vnitřních vodách přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník má právo vstupovat na palubu lodí a spojit se s kapitánem a členy posádky a kapitán a posádka lodí může navázat styk s konzulárním úředníkem, jakmile loď obdržela povolení k volnému styku s pobřežím.

3. Konzulární úředník může požádat o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu v jakékoliv otázce, pokud jde o loď vysílajícího státu nebo v záležitosti kapitána a posádky.

Článek 41

Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn

1. vyšetřovat jakoukoliv událost postihnuvší loď vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a člena posádky lodi vysílajícího státu, kontrolovat lodní dokumenty, přijímat prohlášení o cestě i místu určení lodi, usnadnit vjezd lodi, její postoj a odjezd z přístavu, aniž by porušil práva orgánů přijímajícího státu;
2. řešit spor vzniklý mezi kapitánem lodi a kterýmkoliv členem posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, jestliže to dovolují právní předpisy vysílajícího státu a aniž by porušil práva orgánů přijímajícího státu;
3. v případě potřeby učinit opatření k poskytnutí léčebné pomoci kapitánům lodí nebo členům posádky nebo umožnit jim návrat do vlasti;
4. převzít, vystavit nebo ověřit jakékoliv prohlášení nebo jiný dokument určený pro loď, a to podle právních předpisů vysílajícího státu.

Článek 42

1. Jestliže soud nebo jiný příslušný orgán přijímajícího státu hodlá učinit jakákoliv donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu nebo provést vyšetřování, vyrozumí o tom orgány přijímajícího státu příslušného konzulárního úředníka. Oznámení musí být podáno před provedením opatření tak, aby mu konzulární úředník nebo jeho zástupce mohl být přítomen. Jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce nebyl přítomen, podají mu na jeho žádost příslušné orgány přijímajícího státu úplné informace o provedeném opatření.

2. Odstavec 1 tohoto článku se vztahuje i na případ výslechu kapitána lodi nebo členů posádky přístavními orgány na pevnině.

3. Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na řádnou celní, pasovou a zdravotní kontrolu ani na jakýkoliv jiný podobný úkon, který by byl proveden na žádost kapitána lodi nebo s jeho souhlasem.

Článek 43

1. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí podle možnosti v co nejkratší době příslušného konzulárního úředníka, jestliže loď vysílajícího státu v přijímajícím státě ztroskotala, najela na mělčinu, byla vržena na břeh nebo jí postihla jiná nehoda, nebo jestliže na pobřeží přijímajícího státu nebo v jeho blízkosti se nalezne jakýkoliv předmět, který je vlastnictvím občana vysílajícího státu, nebo jestliže se tento předmět dostane do přístavu tohoto státu, včetně případu, kdy byl součástí nákladu ztroskotané lodi třetího státu. Příslušné orgány informují konzulárního úředníka i o opatřeních, která učinily v zájmu záchrany osob, lodi lodního nákladu a majetku nacházejícího se na palubě lodi,

jakož i předmětů tvořících část lodi nebo součást lodního nákladu, avšak nalézající se mimo loď.

2. Konzulární úředník může poskytnout lodi, cestujícím a členům posádky jakoukoliv pomoc a za tímto účelem požádat o pomoc příslušný orgán přijímajícího státu.

Konzulární úředník může učinit opatření podle odstavce 1 tohoto článku, může rovněž učinit opatření potřebná k opravě lodi nebo se obrátit na příslušné orgány se žádostí, aby učinily a provedly taková opatření.

3. Jestliže se najde na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu ztroskotaná loď vysílajícího státu nebo jakýkoliv předmět, který k lodi patří, nebo jestliže se loď dostane do přístavu a kapitán lodi nebo její vlastník, jeho zástupce nebo pojišťovací orgány nejsou s to postarat se o takovou loď nebo předmět nebo s ním naložit, je třeba považovat konzulárního úředníka za zmocněného, aby jménem vlastníka lodi učinil taková opatření, která by za tím účelem učinil sám vlastník.

Tato ustanovení se použijí i na každý takový předmět, který je součástí lodního nákladu a je vlastnictvím fyzické nebo právnické osoby vysílajícího státu.

4. Jestliže se na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo v přístavu přijímajícího státu nalezne jakýkoliv předmět, který je součástí nákladu ztroskotané lodi třetího státu, avšak je vlastnictvím fyzické nebo právnické osoby, která je občanem vysílajícího státu, v případě, že kapitán lodi ani jeho vlastník, jeho zástupce nebo pojišťovací orgán se o něj nemohou postarat nebo s ním naložit, konzulární úředník je považován za zmocněného k tomu, aby jménem vlastníka učinil taková opatření, která by za tím účelem učinil i sám vlastník.

Článek 44

Články 40—43 se přiměřeně vztahují i na letadla, pokud příslušné mezinárodní smlouvy o letecké dopravě nestanoví jinak.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Nabývá platnosti třicátého dne po výměně ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

2. Tato Úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců, počítáno ode dne, kdy jedna z vysokých smluvních stran sdělí druhé vysoké smluvní straně výpověď Úmluvy.

3. Vstupem v platnost této Úmluvy pozbývá platnosti Konzulární úmluva mezi Československou

socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou uzavřená dne 8. listopadu 1963 v Praze.

Na důkaz toho zmocněnci obou vysokých smluvních stran tuto Úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Jménem presidenta
Československé socialistické republiky:

V. Bartoš v. r.

Dáno v Ulánbátaru dne 3. června 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v českém, mongolském a ruském jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě nejednotného výkladu této Úmluvy ruský text je rozhodující.

Jménem Presidia Velkého lidového churalu
Mongolské lidové republiky:

O. Chosbajar v. r.

PROTOKOL

ke Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou

Při podpisu Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou (dále jen „Úmluva“), ke kterému došlo dnešního dne, se zmocněnci smluvních stran dohodli na tomto:

1. Uvědomění konzulárního úředníka uvedené v odstavci 2 článku 39 Úmluvy se provádí do tří dnů od vzetí do vazby nebo jiného zadržení občana vysílajícího státu.

2. Práva konzulárního úředníka navštěvovat občana vysílajícího státu a jednat s ním, zmíněná v odstavci 3 článku 39 Úmluvy, se poskytují nejpozději od čtvrtého dne od vzetí do vazby nebo jiného zadržení takového občana.

3. Práva konzulárního úředníka, uvedená v od-

stavci 3 článku 39 Úmluvy, navštěvovat občana vysílajícího státu a jednat s ním v době, kdy je ve vazbě nebo jinak zadržen, nebo si odpykává trest odnětí svobody, se poskytují v souladu s právními předpisy přijímacího státu.

4. Tento Protokol je nedílnou součástí Úmluvy.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních stran podepsali tento Protokol a opatřili jej svými pečeti.

Dáno v Ulánbátaru dne 3. června 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě nejednotného výkladu ruský text je rozhodující.

Jménem presidenta
Československé socialistické republiky:

V. Bartoš v. r.

Jménem Presidia Velkého lidového churalu
Mongolské lidové republiky:

O. Chosbajar v. r.

48

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České socialistické republiky

ze dne 8. srpna 1977.

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 71/1964 Sb., o lázeňském poplatku

Ministerstvo financí České socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 1 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích:

Čl. 1

Seznam lázeňských míst, v nichž se vybírá lázeňský poplatek (dále jen „seznam“), tvořící přílohu k vyhlášce ministerstva financí č. 71/1964 Sb., o lázeňském poplatku, se mění a doplňuje takto:

- »1. Do skupiny I. se přeřazují ze skupiny II. Jáchymov a Jeseník,
2. Do skupiny II. se přeřazují ze skupiny III. Bechyně, Bohdaneč, Konstantinovy Lázně, Lázně Bělohrad a Třeboň a nově se zařazují Velichovky, Velké Losiny, Bílina a Karlova Studánka,

3. Do skupiny III. se nově zařazují Běloves, Ostrožská Nová Ves, Slatinice, Toušeň a Vráž,

4. Názvy následujících lázeňských míst uvedených v seznamu zní takto:

„Lipová-lázně“ místo „Dolní Lipová“

„Lázně Kundratce“ místo „Kundratice pod Ještědem“

„Lázně Libverda“ místo „Libverda“ a

„Mšené-lázně“ místo „Mšené u Budyně“.

Čl. 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. Tlapák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odbořového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství podle § 85 odst. 3, § 95 a 96 odst. 3 zákoníku práce **Směrnice o pracovní době posádek civilních letadel** ze dne 14. června 1977 čj. 6888/77-03.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. října 1977 a jsou uveřejněny ve Věstníku dopravy č. 14/1977.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy práce a sociálních věcí ČSR a SSR, ministerstvy výstavby a techniky ČSR a SSR a Ústřední radou odborů **výnos ze dne 25. května 1977 č. 8, kterým se mění a doplňuje výnos č. 3 ze dne 26. dubna 1976 o odměňování pracovníků centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny (platový řád).**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1977.

Výnos byl rozeslán všem zainteresovaným ústředním orgánům a je do něho možno nahlédnout na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky ČSR a ministerstvu výstavby a techniky SSR.

Výnos bude rovněž zveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky republik.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo

1. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků vyvážených organizacemi zahraničního obchodu Chemapol Praha a Chemapol Bratislava**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 12/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky vyvážené podnikem zahraničního obchodu Chemapol ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 17/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

2. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Chemapol Praha a Chemapol Bratislava**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených Doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 10/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky dovážené podnikem zahraničního obchodu Chemapol ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 16/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

3. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků vyvážených organizacemi zahraničního obchodu Ligna Praha a Drevounia Bratislava**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 13/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky vyvážené podnikem zahraničního obchodu Ligna ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 19/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

4. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Ligna Praha a Drevounia Bratislava**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených Doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 9/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky dovážené podnikem zahraničního obchodu Ligna ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 18/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

5. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků vyvážených podnikem zahraničního obchodu Pragoexport**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 11/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky vyvážené podnikem zahraničního obchodu Pragoexport ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 15/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

6. **Úplné znění základních podmínek dodávky výrobků dovážených podnikem zahraničního obchodu Pragoexport**, vydaných podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964 ve znění změn a doplňků provedených Doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 8/1977 Věstníku FMZO, kterým se mění a doplňují základní podmínky dodávky pro výrobky dovážené podnikem zahraničního obchodu Pragoexport ze dne 25. července 1964.

Úplné znění uvedených základních podmínek dodávky bylo publikováno výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 14/1977 Věstníku FMZO a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

1. **výnos, jímž se vyhláší oborový číselník k oboru 904 — Geologické výkony — jednotné klasifikace výkonů** (čj. 197/77 ze dne 12. ledna 1977).

Uvedený oborový číselník se vyhláší v souladu s ustanovením § 3 odst. 3 vyhlášky č. 114/1972 Sb.; byl vypracován z pověření Českého a Slovenského geologického úřadu Výzkumným ústavem geologického inženýrství v Brně, který odpovídá za jeho udržování v aktuálním stavu.

Oborový číselník obsahuje podrobné třídění výkonů zahrnutých do oboru 904 jednotné klasifikace výkonů a realizovaných v průzkumných výkonech ve smyslu vyhl. č. 9/1967 Sb., o projektování a financování geologických prací.

Výnos byl publikován pod poř. č. 1 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, roč. 1977, částka 1; nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. 14. dubna 1977;

2. **výnos o dalších změnách a doplňcích jednotné klasifikace výkonů** (čj. 196/77 ze dne 12. ledna 1977

výnosem se v souladu s ustanovením § 7 vyhlášky č. 114/1972 Sb. upravila a doplnila jednotná klasifikace výkonů u oborů: 904 — geologické výkony, 918 — opravy a údržba výrobků elektrotechnického a elektronického průmyslu, 919 — opravy a údržba výrobků jemné mechaniky a opravy nářadí a tvářecích nástrojů nenormalizovaných, 921 — opravy a údržba ostatních výrobků strojírenského průmyslu, 928 — opravy výrobků kulturní spotřeby a ostatních průmyslových výrobků, 928 — opravy a údržba stavební povahy, 951 — osobní doprava, 988 — hydrometeorologické a neproduktivní vodohospodářské výkony a u oboru 993 — advokátní, informační, překladatelské a jiné služby veřejnosti. Dále byla jednotná klasifikace výkonů doplněna v oboru 919 o novou skupinu výkonů 9193 — opravy a údržba zařízení reprografických.

Výnos byl publikován pod poř. č. 2 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, roč. 1977, částka 1; nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. 14. dubna 1977;

3. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „7 stav“** (č. Vv 3178/77 ze dne 18. 3. 1977).

Výnosem se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „7 stav“ v důsledku doplnění statistického zjišťování o nově požadované údaje Státní plánovací komisi. a to zejména zavedením výkazu Stav A 1-12.

Výnos byl publikován pod poř. č. 3 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, roč. 1977, částka 4; nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. 14. července 1977. Ruší se jím čl. 3 výnosu FSÚ ze dne 24. 3. 1976, č. Vv 2225/76, který byl publikován pod poř. č. 4 Zpravodaje ústředních statistických orgánů, roč. 1976, částka 2-3 a jeho vydání oznámeno v částce 33 Sbírkových zákonů, roč. 1976;

4. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „5 Iv“** (č. Vv 3166/77 ze dne 25. 2. 1977).

V návaznosti na novou metodiku rozpisu státního plánu na rok 1977 a usnesení vlády ČSSR č. 123/1976, vlády ČSR č. 103/1976 a vlády SSR č. 138/1976 se mění metodické směrnice k státním statistickým výkazům, a to zejména v části týkající se „čtvrtletního výkazu o počtu dokončených a zahájených bytů pro nábor a stabilizaci pracovních sil — čtvrtletní příloha k Iv 6-12“.

Výnos byl publikován pod poř. č. 4 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, roč. 1977, částka 4; nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. 14. července 1977;

5. **pokyny k přepočtu hodnotových statistických ukazatelů na ceny platné od 1. 1. 1977 ve statistickém výkaznictví** (čj. 296/77 ze dne 19. 1. 1977).

Pokyny se stanoví zásady pro přepočet na ceny platné od 1. 1. 1977 v běžném státním statistickém výkaznictví k zabezpečení porovnatelnosti základních statistických hodnotových ukazatelů o skutečnosti za stejné období roku 1976.

Pokyny byly publikovány pod poř. č. 5 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, roč. 1977, částka 4; nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. 14. července 1977.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev,

- a) **výnos č. 2/1976** ze dne 22. července 1976, kterým se mění a doplňuje výnos č. 2 ministerstva stavebnictví České socialistické republiky ze dne 27. června 1973 o **odměňování dělníků v organizacích stavební výroby v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky**, ve znění výnosu č. 2/1974 ze dne 22. listopadu 1974.

Výnos č. 2/1976 mění a doplňuje některá ustanovení výnosu č. 2 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973 a přílohy č. 1 k němu (reg. v částce 8/1974 Sb.), ve znění výnosu č. 2/1974 téhož ministerstva ze dne 22. 11. 1974 (reg. v částce 4/1975 Sb.).

Výnos č. 2/1976 nabývá účinnosti dnem 1. září 1976 v organizacích, pro něž platí výnos č. 2 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973, ve znění výnosu č. 2/1974 téhož ministerstva.

V ostatních organizacích nabývá účinnosti dnem, který určí ministerstvo stavebnictví ČSR a u organizací řízených národními výbory v České socialistické republice příslušný krajský národní výbor.

Výnos č. 2/1976 byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 16/1976);

- b) **výnos č. 3/1976** ze dne 22. července 1976, kterým se mění a doplňuje výnos č. 3 ministerstva stavebnictví České socialistické republiky ze dne 27. června 1973 o odměňování dělníků v organizacích průmyslové výroby a ve výrobních stavebních hmot organizací stavební výroby v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky, ve znění výnosu č. 3/1974 ze dne 22. listopadu 1974.

Výnos č. 3/1976 mění a doplňuje některá ustanovení výnosu č. 3 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973 a přílohy č. 1 k němu (reg. v částce 9/1974 Sb.), ve znění výnosu č. 3/1974 téhož ministerstva ze dne 22. 11. 1974 (reg. v částce 4/1975 Sb.).

Výnos č. 3/1976 nabývá účinnosti dnem 1. září 1976 v organizacích, pro něž platí výnos č. 3 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973, ve znění výnosu č. 3/1974 téhož ministerstva. V ostatních organizacích nabývá účinnosti dnem, který určí ministerstvo stavebnictví ČSR a u organizací řízených národními výbory v České socialistické republice příslušný krajský národní výbor.

Výnos č. 3/1976 byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 16/1976);

- c) **výnos č. 4/1976** ze dne 31. srpna 1976, kterým se mění a doplňuje výnos č. 1 ministerstva stavebnictví České socialistické republiky ze dne 27. června 1973 o odměňování technicko-hospodářských pracovníků v organizacích v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky a organizacích stavební výroby, řízených národními výbory v České socialistické republice, ve znění výnosu č. 1/1976 ze dne 31. března 1976.

Výnos č. 4/1976 mění a doplňuje některá ustanovení výnosu č. 1 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973 a příloh k němu (reg. v částce 8/1974 Sb.), ve znění výnosu č. 1/1976 téhož ministerstva ze dne 31. 3. 1976 (reg. v částce 15/1976 Sb.).

Výnos č. 4/1976 nabývá účinnosti dnem 1. září 1976 v organizacích, v nichž platí výnos č. 1 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 27. 6. 1973, ve znění výnosu č. 1/1976 téhož ministerstva. V ostatních organizacích nabývá účinnosti dnem, který určí ministerstvo stavebnictví ČSR a u organizací řízených národními výbory v České socialistické republice příslušný krajský národní výbor.

Výnos č. 4/1976 byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 16/1976);

2. v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a po projednání s Českým výborem odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, **výnos č. 5/1976** ze dne 29. prosince 1976, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání ve stavební výrobě a výrobě stavebních hmot, zařazených do I. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.

Výnos č. 5/1976 nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zaměstnání uvedená v příloze tohoto výnosu jsou zařazena do I. pracovní kategorie od 1. ledna 1976.

Resortní seznam, který se výnosem č. 5/1976 mění a doplňuje, byl vydán výnosem č. 127 ministerstva stavebnictví ze dne 8. 7. 1964 o vydání resortního seznamu zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení (Zprav. MSv, částka 32/1964 — reg. v částce 30/1966 Sb.), který byl zmíněným ministerstvem změněn a doplněn výnosem č. 53 ze dne 30. 11. 1965 (Zprav. MSv, částka 46—47/1965 — reg. v částce 30/1966 Sb.), výnosem č. 23 ze dne 11. 7. 1966 (Zprav. MSv, částka 29—30/1966 — reg. v částce 30/1966 Sb.), výnosem č. 2 ze dne 23. 1. 1967 (Zprav. MSv, částka 3/1967 — reg. v částce 29/1967 Sb.), výnosem č. 3 ze dne 29. 5. 1967 (Zprav. MSv, částka 11/1967 — reg. v částce 29/1967 Sb.) a výnosem ze dne 22. 12. 1967 č. 2/1968 Zprav. MSv, částka 2/1968 (reg. v částce 10/1968 Sb.).

Výnos č. 5/1976 byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 3/1977).
Do shora uvedených předpisů je možno nahlédnout u organizací, jichž se týká, a u orgánů jim nadřízených.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 34 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, **výnos** ze dne 27. července 1977 čj. 22 294/77-30, **kterým se mění výnos č. 10/1974 Ú. v. ČSR, jímž se upravují nomenklatury skupin oborů a zaměření studia na vysokých školách, konzervatořích, středních odborných a odborných školách.** Výnosem se nahrazuje oddíl I. přílohy výnosu ministerstva školství České socialistické republiky č. 10/1974 Ú. v., jímž se upravuje nomenklatura skupin oborů a zaměření studia na vysokých školách.

Výnos nabývá účinnosti dnem registrace ve Sbírce zákonů a je uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR, částka 4, ročník 1977.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků zdravotnictví podle § 85 odst. 1 zákoníku práce **směrnice o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby** čj. KP/2-000-17.5.1977 ze dne 20. července 1977.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1977 a jsou uveřejněny v částce 3—6 Věstníku MZ ČSR.

Do směrnic lze nahlédnout na odborech zdravotnictví KNV (NVP), odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 34 zákona č. 19/1966 Sb. **výnos** ze dne 29. června 1977 čj. 6512/1977-V/2, **kterým se mění výnos o nomenklaturách skupin, oborů a zaměření studia na vysokých školách, konzervatořích, středních odborných a odborných školách** ze dne 28. srpna 1974 čj. 4841/1974-II-2.

Výnosem se nahrazuje dosavadní oddíl I Nomenklatury skupin, oborů a zaměření studia na vysokých školách — přílohy výnosu ministerstva školství Slovenské socialistické republiky ze dne 28. srpna 1974 čj. 4841/1974-II-2 o nomenklaturách skupin, oborů a zaměření studia na vysokých školách, konzervatořích, středních odborných a odborných školách, uveřejněného pod č. 10/1974 Ú. v. SSR a v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, str. 87, registrovaného v částce 24/1974 S.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1977.

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku SSR a v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, v sešitě 8 ze dne 31. srpna 1977. Do výnosu lze nahlédnout ve všech odborech školství ONV, KNV a NV hl. města SSR Bratislavy a na všech vysokých školách ve Slovenské socialistické republice.